

Arrest

nr. 250 794 van 11 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE SCHUTTER *loco* advocaat B. LOOS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Afghaanse nationaliteit, bent u een soenniet van Pasjtoense etnie en bent u geboren in het dorp Gawchak in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar. Uw vader X en uw broer X werkten beiden voor een ontminningsorganisatie. Op acht- of negenjarige leeftijd verhuisde u met uw gezin naar het dorp Bar Sheikhan in het district Alingar in de provincie Laghman omwille van bedreigingen van uw oom die bij de taliban zit.

Vijf à zes jaar later raakte uw broer X gewond door een bom waarop hij enige tijd in het ziekenhuis lag. Ongeveer een jaar later verdwenen uw vader en uw broer toen zij onderweg waren van hun werk naar huis. Vier of vijf dagen na de verdwijning van uw vader en uw broer kwamen de taliban naar uw huis op zoek naar u. Uw moeder verborg u in de broodoven waar de taliban vergaten te kijken. Uw moeder contacteerde vervolgens de man van uw tante die de volgende ochtend uw vertrek uit Afghanistan regelde.

U verliet Afghanistan ongeveer in juli 2019 en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Italië en Frankrijk naar België waar u aankwam op 30 september 2019 en een verzoek om internationale bescherming indiende op 2 oktober 2019.

Ongeveer acht of negen maanden na uw aankomst in België vernam u dat de taliban nog één keer waren langs geweest in uw huis op zoek naar u.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van uw taskara neer; alsook kopieën van werkbadges van uw vader bij de ontmijningsdienst d.d. 1994, 1999 en 2006; een kopie van de oude taskara van uw vader; een kopie van de oude taskara van uw moeder; de kopieën van enkele diploma's en certificaten van uw vaders werk d.d. 1990, 1994, 1995, 2010 en 2016; een kopie van een waarderingsbrief van uw vaders werk bij de ontmijningsdienst d.d. 16 april 1991; een kopie van een waarderingsbrief van uw vaders werk bij de ontmijningsdienst d.d. 31 januari 1994; een kopie van een aanbevelingsbrief van uw vaders werk bij de ontmijningsdienst d.d. 17 augustus 1996; een kopie van een aanbevelingsbrief van uw vaders werk bij de ontmijningsdienst d.d. 23 mei 2001; een kopie van een aanbevelingsbrief van uw vaders werk bij de ontmijningsdienst d.d. 17 augustus 2014; een kopie van een werkcontract van uw broer Nazim bij Netlinks d.d. 3 december 2016; een kopie van een waarderingsbrief van uw broers werk bij de ontmijningsdienst d.d. 11 augustus 2016; een kopie van een waarderingsbrief van uw broers werk bij de ontmijningsdienst d.d. 4 april 2017; een kopie van een werkcertificaat van uw broer bij de ontmijningsdienst d.d. 6 december 2014; een kopie van een werkcertificaat van uw broer bij de ontmijningsdienst d.d. 5 november 2015; drie kopieën van foto's van uw broer in het ziekenhuis; vier kopieën van foto's van uw vader en uw broer; twee kopieën van ziekenhuisdocumenten van uw broer Nazim d.d. 11/09/1396 Afghaanse kalender (2 december 2017 Gregoriaanse kalender) en 14/09/1396 Afghaanse kalender (5 december 2017) en de omslag waarin deze documenten naar België werden gestuurd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Uw voogd stelde dat u met slaapproblemen kampt en psychologische moeilijkheden ondervindt (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 31/08/20, p. 24). Enerzijds moet opgemerkt worden dat u geen enkel document neerlegt waaruit zou blijken dat u met psychologische problemen kampt, noch waaruit blijkt dat u moeilijkheden zou hebben om een persoonlijk onderhoud af te leggen. Anderzijds werden de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud afgesteld op uw begripsniveau en bleek uit uw antwoorden doorheen het onderhoud dat u de vragen goed kon volgen en begreep.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).*

*Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).*

*In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.*

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u geen zicht bood op uw meest recente verblijfplaatsen, uw werkelijke levensomstandigheden en uw huidige familiale netwerk in Afghanistan. Er werd hierbij rekening gehouden met uw minderjarigheid. Ook van personen met een jeugdige leeftijd mag worden verwacht dat zij kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, en ook dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen toelichten. U slaagde hier evenwel niet in.

Vooreerst dient gewezen te worden op de verklaringen die u aflegde tijdens uw allereerste interview met de dienst minderjarigen van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Hierin stelde u dat u afkomstig bent van Shab Qader (ook gekend als Shabqadar), een stad in de provincie Khyber Pakhtunkhwa in Pakistan op ongeveer dertig kilometer van Peshawar die gekend is voor de aanwezigheid van Afghaanse vluchtelingen. U beweerde verder dat uw gehele familie zich op dat moment nog in Shab Qader bevond. In uw volgende verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS zwijgt u echter in alle talen over deze plek. Wanneer het CGVS u confronteert met uw eerste verklaringen, stelt u dat u deze plek op geen enkel moment vermeldde (CGVS, p. 6). Dit is niet ernstig. Bij de dienst minderjarigen maakt u maar liefst zeven maal expliciet melding van Shab Qader waardoor redelijkerwijs kan worden uitgesloten dat het hier een vertaal- of schrijffout betrof. Uw manifeste weigering om uw eerdere verklaringen te erkennen, doet niet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de plek vanwaar u naar België reisde en huidige verblijfplaats van uw familie, ook uw algemene geloofwaardigheid wordt hierdoor ernstig aangetast.

U bood evenmin een zicht op het moment waarop u Afghanistan verliet. Tijdens het onderhoud bij het CGVS stelde u dat u ongeveer zeven maanden onderweg was (CGVS, p. 21). Aangezien u in België aankwam op 30 september 2019 situeerde u uw vertrek in Afghanistan aldus ongeveer op 30 februari 2019. U zei tevens dat u ongeveer zes of zeven maanden na het suikerfeest vertrok dat in 2018 in juni plaatsvond (CGVS, p. 5) hetgeen dus neerkomt op een vertrek rond december 2018-januari 2019. Dit komt echter niet overeen met uw verklaring dat u uw land verliet op het moment dat de maïsvelden bijna geoogst konden worden (CGVS, p. 14) hetgeen u in de zomer situeerde (CGVS, p. 12). Gezien uw jeugdige leeftijd bij vertrek wordt er niet verwacht dat u uw vertrek uit Afghanistan tot op de dag precies kan situeren maar er mag wel verwacht worden dat u hierover coherente verklaringen aflegt, quod non in casu.

Verder kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u naar de Sheikh Mohammad Hussein school ging tot uw vertrek naar België (CGVS, p. 8). Ten eerste legde u geen enkel document neer waaruit deze schoolgang zou kunnen blijken (CGVS, p. 17). Verder had u nog nooit gehoord van de directeur van deze school, Ghulam Nabi, en stelde u dat Mirwais de directeur was van zowel de lagere als de middelbare school (CGVS, p. 23, 24). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat Ghulam Nabi in november 2014 de directeur was van de Sheikh Mohammad Hussein middelbare school.

U was voorts niet op de hoogte van de algemene veiligheidssituatie in de regio waarvan u beweerde dat u er sinds uw acht à negen jaar verbleef, Alingar. Verschillende keren door het CGVS gevraagd naar opmerkelijke gebeurtenissen in uw regio, kwam u niet verder dan enkele vage voorbeelden te geven van gewelddadige gebeurtenissen vier tot zeven jaar geleden (CGVS, p. 10, 17, 20). Wanneer het CGVS u vervolgens vroeg naar meer recente gebeurtenissen in uw regio, stelde u dat er niets recenter gebeurde (CGVS, p. 20). Nochtans vonden er in Alingar wel degelijk enkele opzienbarende incidenten plaats recenter dan vier tot zeven jaar geleden: In maart 2018 vond er een overheidsoperatie van zo'n vijftien dagen plaats in Alingar, met in uw eigen regio Sheikhan zelfs een bombardement waarbij zeven gewapende mannen om het leven kwamen waaronder commandant Zabihullah. U stelde echter expliciet dat er nooit een bombardement plaatsvond in Sheikhan (CGVS, p. 17) en had nog nooit gehoord van commandant Zabihullah (CGVS, p. 20). Meer algemeen was u niet op de hoogte van het feit dat er veel families Alingar in de afgelopen jaren hebben verlaten om in onder andere in Pakistan te gaan wonen (CGVS, p. 17). Van de talibancommandant Gul Khan die in 2015 gedood werd door een overheidsoperatie in Alingar had u ook nog nooit gehoord (CGVS, p. 19) net zomin als van de talibancommandant Mubarez die in november 2017 bij een andere operatie in uw regio Sangar gedood werd (CGVS, p. 19).

Gezien uw jeugdige leeftijd is het des te frappanter dat u wel op de hoogte zou zijn van dergelijke incidenten van langere tijd geleden maar niet van deze korter bij uw vertrek.

Hierbij kan nog vermeld worden dat u tijdens uw eerste interview bij de dienst minderjarigen van de DVZ ook aangaf dat u Daesh vreesde in Afghanistan, hetgeen bijzonder vreemd is aangezien u tijdens uw onderhoud bij het CGVS aangaf dat u nooit Daesh heeft gezien in Laghman en zelfs beweert dat Daesh niet in uw regio aanwezig was (CGVS, p. 10).

Bovendien dient er op gewezen te worden dat uw facebookprofiel vermeldt dat u afkomstig bent van de stad Jalalabad in de provincie Nangarhar. Hiermee geconfronteerd ontkent u dit eerst om vervolgens te stellen dat een vriend van u dit er had opgezet (CGVS, p. 23). Het CGVS begrijpt niet met welke intentie

uw vriend dit zou doen en acht dit aldus weinig plausibel. Dit verklaart bovendien niet waarom u deze informatie zelf niet wijzigde nadat uw vriend dit er op plaatste.

Tijdens het onderhoud bij het CGVS bleek verder dat u doelbewust uw leefwereld trachtte te verkleinen door uw eigen activiteiten te minimaliseren. Wanneer het CGVS polste naar uw landbouwactiviteiten, stelt u dat u nooit diende te helpen omdat uw oom dit werk op zijn eentje uitvoerde of soms hulp kreeg van vrienden (CGVS, p. 14, 15). Later spreekt u dit tegen door te stellen dat u niet op het veld mocht werken omdat uw moeder dit niet toeliet uit veiligheidsoverwegingen (CGVS, p. 19). De koe melken deed u dan weer niet omdat u dit niet kon maar uw moeder en tante wel (CGVS, p. 18). Uw koe werd verder geen enkele keer ziek en of de dieren van uw buren ooit ziek werden, weet u niet (CGVS, p. 18). Deze vage verklaringen geven sterk de indruk dat u tracht om uw leefwereld te verkleinen tegenover het CGVS. Nochtans is het belangrijk een duidelijk zicht te bieden op uw eigen activiteiten en aldus uw concrete levensomstandigheden om uw nood aan bescherming bij terugkeer te kunnen beoordelen. In het licht hiervan kan ook uw bewering dat u geen concreet plan voor de toekomst had in Afghanistan het CGVS geenszins overtuigen gezien de Afghaanse overlevingscontext. Toch dient gewezen worden op het feit dat u beweert dat rijst in uw regio wordt gezaaid in de winter en geoogst in het begin van de lente (CGVS, p. 12). Dit komt in het minst niet overeen met objectieve informatie over de oogst- en zaaitijden in de provincie Laghman.

Verder is het van uitermate groot belang voor de beoordeling van de concrete levensomstandigheden van een minderjarige dat deze een correct zicht biedt op zijn familiale situatie. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de verdwijning van uw vader en uw broer waardoor het CGVS in het ongewisse is waar en in welke omstandigheden zij zich momenteel bevinden. Ten eerste is het bijzonder vreemd dat u veel documenten van het werk uw vader wist te bemachtigen van 1990, 1991, 1994, 1995, 1999 en 2006 waaronder 4 werkbades van 1994, 1999 en 2006. Van zijn dertienjarige werkperiode na 2006 legt u echter geen badges neer maar beperkt u zich tot twee gekopieerde certificaten van 2010 en 2016 en een bevestigingsbrief van 2014 waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. Wat betreft het werk van uw broer Mohammad Nazim legt u zelfs geen enkele werkbade neer, hoewel in de bevestigingsbrief van 11 augustus 2016 expliciet verwezen wordt naar een identificatiekaart van MDC. Verder legt u niet één identiteitsdocument neer van uw broer Mohammad Nazim waardoor uit niets blijkt dat de persoon op de documenten die u neerlegt werkelijk uw broer is. Bovendien legt u een contract neer d.d. 3 december 2016 tussen Mohammad Nazim en een IT-bedrijf, terwijl u beweert dat uw broer hetzelfde werk uitvoerde als uw vader op dezelfde plekken (CGVS, p. 8). De bevestigingsbrief van 11 augustus 2016 vermeldt verder dat uw broer van 1 juni 2010 tot 1 april 2016 werkzaam was voor de ontmijningsdienst. Gezien uw broer volgens de ziekenhuisdocumenten die u neerlegt in december 2017 23 jaar oud was, zou hij dus reeds aan de slag zijn gegaan bij de Afghaanse Mine Detection Center toen hij hoogstens 15,5 jaar oud was. Het CGVS acht het bijzonder weinig plausibel dat uw broer op dergelijke jeugdige leeftijd reeds werkzaam was als bewaker, opleider en assistent-teamleider van deze risicovolle overheidsdienst. U maakt dan ook geenszins aannemelijk dat uw vader na 2006 nog enig werk verrichtte voor de Mining Detection Centre, noch dat u een broer heeft die er werkzaam was. Aangezien deze werkzaamheid aan de basis zou liggen van de verdwijning van uw oudere broer en uw vader, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat zij vermist zijn. Uw verklaringen over hun verdwijning zijn bovendien op zich weinig geloofwaardig. Zo situeerde u hun verdwijning tijdens uw interview bij de DVZ meermaals ongeveer een maand voor uw vertrek uit Afghanistan (vragenlijst CGVS d.d. 13/2/2020, vraag 3.5; verklaring DVZ, vraag 15A en 17) terwijl u tijdens uw onderhoud bij het CGVS stelde dat u ongeveer vier à vijf dagen na hun verdwijning vertrok (CGVS, p. 21). Geconfronteerd met deze ernstige tegenstrijdigheid kwam u niet verder dan uw laatste verklaringen te herhalen, hetgeen de vastgestelde tegenstrijdigheid uiteraard niet uitklaart (CGVS, p. 22). De reactie van uw familie op de verdwijning van uw vader en uw broer is evenzeer ongeloofwaardig. Niemand van uw familie bracht de autoriteiten – voor dewelke uw vader en broer werkten – op de hoogte van hun verdwijning (CGVS, p. 21). Nochtans zouden zij niet alleen kunnen helpen bij hun opsporing, zij zouden uiteraard ook meer licht kunnen laten schijnen op de omstandigheden voor hun verdwijning en eventuele belangrijke informatie kunnen verschaffen om het risico voor de rest van de familie te kunnen beoordelen. Ook bij de taliban polsten jullie op generlei wijze om meer te weten te komen over de verdwijning van uw vader en uw broer (CGVS, p. 21). Nochtans mag verwacht worden dat jullie ernstige stappen zouden ondernemen om – eventueel met tussenkomst van ouderen of imams – meer informatie te verkrijgen over hun verdwijning. Jullie klaarblijkelijke desinteresse hierin doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun verdwijning. Hierbij moet tenslotte nog verwezen worden naar de verklaringen die u aflegde tijdens uw allereerste interview met de DVZ na uw aankomst in België: u beweerde toen dat het niet uw oom maar uw vader was die heel uw reis had georganiseerd. Dit is vanzelfsprekend niet mogelijk indien uw vader werkelijk vermist was. Het CGVS kan dan ook niet

anders dan tot het besluit komen dat u de werkelijke verblijfplaats en levensomstandigheden van uw vader en van uw broer bewust verborgen tracht te houden voor de Belgische asielinstanties. Nochtans is het van groot belang voor de beoordeling van uw nood aan bescherming om een correct zicht te krijgen op uw werkelijke levensomstandigheden en op het netwerk waarop u zou kunnen rekenen bij terugkeer naar Afghanistan.

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u vanaf uw acht à negen jaar oud tot ongeveer december 2018 à januari 2019 in Bara Sheikhan verbleef, noch aan uw bewering dat uw vader en broer verdwenen, noch aan uw verklaringen omtrent uw levensomstandigheden de jaren voor uw komst naar België.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Bara Sheikhan, gelegen in het district Alingar van de provincie Laghman niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan.

De mogelijke werkzaamheid van uw vader en/of uw broer bij een ontminningsdienst in Afghanistan is op zich niet voldoende om aan te nemen dat u hierdoor een gegronde vrees op vervolging zou hebben. Uit de "UNHCR guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 30 augustus 2018, kan ten eerste worden afgeleid dat de nood aan bescherming van de leden van de Afghaanse overheidsdiensten zelf afhankelijk is van de omstandigheden eigen aan de zaak. Ten tweede kan afgeleid worden dat ook bij familieleden van eventuele risicoprofielen rekening gehouden moet worden met de specifieke omstandigheden. Het loutere gegeven een zoon of broer te zijn van iemand die bij een overheidsdienst werkzaam is, volstaat niet om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U maakt dergelijk onderzoek van de concrete omstandigheden in uw zaak echter geheel onmogelijk door niet de waarheid te vertellen over uw eerdere verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor uw komst naar België. Bovendien maakt u zoals hierboven reeds vermeld geenszins aannemelijk dat uw vader en/of uw broer dit werk deden tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan en kan er hoogstens besloten worden dat uw vader dit werk uitvoerde tot 2006. Aangezien u geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aanhaalde, moet daarbij besloten worden dat u hierdoor nooit een probleem kende van die aard dat het als vervolging of ernstige schade kan beschouwd worden. Het is dan ook niet aannemelijk dat u door deze werkzaamheid vijftien jaar later wel problemen zou ondervinden.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en uw familie een band heeft met de regio Laghman. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://www.cgria.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20190612.pdf en <https://www.cgria.be/nl>), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's,

kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/public/Article-15cQualification-Directive-201195EU-A-judicial-analysis.pdf>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019** (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 31/08/2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan (CGVS, p. 21). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2, 21).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening

houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Laghman heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

De documenten die u neerlegt, beïnvloeden bovenstaande vaststellingen niet. De door u neergelegde taskara's en de diploma's van uw vader dateren van voor uw beweerde vertrek naar Laghman en zijn aldus geen indicatie dat u van Laghman afkomstig bent. Geen van de documenten betreffende het werk van uw vader en van uw broer geven enige indicatie dat u zelf werkelijk in Laghman verbleef waardoor ook deze bovenstaande vaststellingen niet kunnen beïnvloeden. Bovendien wordt hierboven reeds besproken waarom het werk van uw vader en uw broer op zich niet voldoende is om louter omwille hiervan te kunnen besluiten dat u een vrees voor vervolging heeft of risico op ernstige schade loops bij terugkeer naar Afghanistan. Wat betreft de foto's van uw broer in het ziekenhuis en de ziekenhuisdocumenten moet er enerzijds op gewezen worden dat uit niets blijkt dat de persoon op de foto en vermeld in de documenten uw broer is. Bovendien is het onmogelijk om de omstandigheden, plaats en tijdstip van de foto's te bepalen waardoor de bewijswaarde ervan bijzonder beperkt is. Zoals reeds vermeld hierboven betwijfelt het CGVS bovendien niet dat uw familie een band heeft met de regio Laghman maar maakt u uw eigen verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor uw komst naar België niet aannemelijk.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, van de artikelen 4 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor

het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van “de algemene motiveringsplicht”, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).*

*Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).*

*In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd,*

achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u geen zicht bood op uw meest recente verblijfplaatsen, uw werkelijke levensomstandigheden en uw huidige familiale netwerk in Afghanistan. Er werd hierbij rekening gehouden met uw minderjarigheid. Ook van personen met een jeugdige leeftijd mag worden verwacht dat zij kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, en ook dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen toelichten. U slaagde hier evenwel niet in.

Vooreerst dient gewezen te worden op de verklaringen die u aflegde tijdens uw allereerste interview met de dienst minderjarigen van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Hierin stelde u dat u afkomstig bent van Shab Qader (ook gekend als Shabqadar), een stad in de provincie Khyber Pakhtunkhwa in Pakistan op ongeveer dertig kilometer van Peshawar die gekend is voor de aanwezigheid van Afghaanse vluchtelingen. U beweerde verder dat uw gehele familie zich op dat moment nog in Shab Qader bevond. In uw volgende verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS zwijgt u echter in alle talen over deze plek. Wanneer het CGVS u confronteert met uw eerste verklaringen, stelt u dat u deze plek op geen enkel moment vermeldde (CGVS, p. 6). Dit is niet ernstig. Bij de dienst minderjarigen maakt u maar liefst zeven maal expliciet melding van Shab Qader waardoor redelijkerwijs kan worden uitgesloten dat het hier een vertaal- of schrijffout betrof. Uw manifeste weigering om uw eerdere verklaringen te erkennen, doet niet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de plek vanwaar u naar België reisde en huidige verblijfplaats van uw familie, ook uw algemene geloofwaardigheid wordt hierdoor ernstig aangetast.

U bood evenmin een zicht op het moment waarop u Afghanistan verliet. Tijdens het onderhoud bij het CGVS stelde u dat u ongeveer zeven maanden onderweg was (CGVS, p. 21). Aangezien u in België aankwam op 30 september 2019 situeerde u uw vertrek in Afghanistan aldus ongeveer op 30 februari 2019. U zei tevens dat u ongeveer zes of zeven maanden na het suikerfeest vertrok dat in 2018 in juni plaatsvond (CGVS, p. 5) hetgeen dus neerkomt op een vertrek rond december 2018-januari 2019. Dit komt echter niet overeen met uw verklaring dat u uw land verliet op het moment dat de maïsvelden bijna geoogst konden worden (CGVS, p. 14) hetgeen u in de zomer situeerde (CGVS, p. 12). Gezien uw jeugdige leeftijd bij vertrek wordt er niet verwacht dat u uw vertrek uit Afghanistan tot op de dag precies kan situeren maar er mag wel verwacht worden dat u hierover coherente verklaringen aflegt, quod non in casu.

Verder kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u naar de Sheikh Mohammad Hussein school ging tot uw vertrek naar België (CGVS, p. 8). Ten eerste legde u geen enkel document neer waaruit deze schoolgang zou kunnen blijken (CGVS, p. 17). Verder had u nog nooit gehoord van de directeur van deze school, Ghulam Nabi, en stelde u dat Mirwais de directeur was van zowel de lagere als de middelbare school (CGVS, p. 23, 24). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat Ghulam Nabi in november 2014 de directeur was van de Sheikh Mohammad Hussein middelbare school.

U was voorts niet op de hoogte van de algemene veiligheidssituatie in de regio waarvan u beweerde dat u er sinds uw acht à negen jaar verbleef, Alingar. Verschillende keren door het CGVS gevraagd naar opmerkelijke gebeurtenissen in uw regio, kwam u niet verder dan enkele vage voorbeelden te geven van gewelddadige gebeurtenissen vier tot zeven jaar geleden (CGVS, p. 10, 17, 20). Wanneer het CGVS u vervolgens vroeg naar meer recente gebeurtenissen in uw regio, stelde u dat er niets recenter gebeurde (CGVS, p. 20). Nochtans vonden er in Alingar wel degelijk enkele opzienbarende incidenten

plaats recenter dan vier tot zeven jaar geleden: In maart 2018 vond er een overheidsoperatie van zo'n vijftien dagen plaats in Alingar, met in uw eigen regio Sheikhan zelfs een bombardement waarbij zeven gewapende mannen om het leven kwamen waaronder commandant Zabihullah. U stelde echter expliciet dat er nooit een bombardement plaatsvond in Sheikhan (CGVS, p. 17) en had nog nooit gehoord van commandant Zabihullah (CGVS, p. 20). Meer algemeen was u niet op de hoogte van het feit dat er veel families Alingar in de afgelopen jaren hebben verlaten om in onder andere in Pakistan te gaan wonen (CGVS, p. 17). Van de talibancommandant Gul Khan die in 2015 gedood werd door een overheidsoperatie in Alingar had u ook nog nooit gehoord (CGVS, p. 19) net zomin als van de talibancommandant Mubarez die in november 2017 bij een andere operatie in uw regio Sangar gedood werd (CGVS, p. 19).

Gezien uw jeugdige leeftijd is het des te frappanter dat u wel op de hoogte zou zijn van dergelijke incidenten van langere tijd geleden maar niet van deze korter bij uw vertrek.

Hierbij kan nog vermeld worden dat u tijdens uw eerste interview bij de dienst minderjarigen van de DVZ ook aangaf dat u Daesh vreesde in Afghanistan, hetgeen bijzonder vreemd is aangezien u tijdens uw onderhoud bij het CGVS aangaf dat u nooit Daesh heeft gezien in Laghman en zelfs beweert dat Daesh niet in uw regio aanwezig was (CGVS, p. 10).

Bovendien dient er op gewezen te worden dat uw facebookprofiel vermeldt dat u afkomstig bent van de stad Jalalabad in de provincie Nangarhar. Hiermee geconfronteerd ontkent u dit eerst om vervolgens te stellen dat een vriend van u dit er had opgezet (CGVS, p. 23). Het CGVS begrijpt niet met welke intentie uw vriend dit zou doen en acht dit aldus weinig plausibel. Dit verklaart bovendien niet waarom u deze informatie zelf niet wijzigde nadat uw vriend dit er op plaatste.

(...)

Verder is het van uitermate groot belang voor de beoordeling van de concrete levensomstandigheden van een minderjarige dat deze een correct zicht biedt op zijn familiale situatie. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de verdwijning van uw vader en uw broer waardoor het CGVS in het ongewisse is waar en in welke omstandigheden zij zich momenteel bevinden. Ten eerste is het bijzonder vreemd dat u veel documenten van het werk uw vader wist te bemachtigen van 1990, 1991, 1994, 1995, 1999 en 2006 waaronder 4 werkbades van 1994, 1999 en 2006. Van zijn dertienjarige werkperiode na 2006 legt u echter geen badges neer maar beperkt u zich tot twee gekopieerde certificaten van 2010 en 2016 en een bevestigingsbrief van 2014 waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. Wat betreft het werk van uw broer Mohammad Nazim legt u zelfs geen enkele werkbade neer, hoewel in de bevestigingsbrief van 11 augustus 2016 expliciet verwezen wordt naar een identificatiekaart van MDC. Verder legt u niet één identiteitsdocument neer van uw broer Mohammad Nazim waardoor uit niets blijkt dat de persoon op de documenten die u neerlegt werkelijk uw broer is. Bovendien legt u een contract neer d.d. 3 december 2016 tussen Mohammad Nazim en een IT-bedrijf, terwijl u beweert dat uw broer hetzelfde werk uitvoerde als uw vader op dezelfde plekken (CGVS, p. 8). De bevestigingsbrief van 11 augustus 2016 vermeldt verder dat uw broer van 1 juni 2010 tot 1 april 2016 werkzaam was voor de ontmijningsdienst. Gezien uw broer volgens de ziekenhuisdocumenten die u neerlegt in december 2017 23 jaar oud was, zou hij dus reeds aan de slag zijn gegaan bij de Afghaanse Mine Detection Center toen hij hoogstens 15,5 jaar oud was. Het CGVS acht het bijzonder weinig plausibel dat uw broer op dergelijke jeugdige leeftijd reeds werkzaam was als bewaker, opleider en assistent-teamleider van deze risicovolle overheidsdienst. U maakt dan ook geenszins aannemelijk dat uw vader na 2006 nog enig werk verrichtte voor de Mining Detection Centre, noch dat u een broer heeft die er werkzaam was. Aangezien deze werkzaamheid aan de basis zou liggen van de verdwijning van uw oudere broer en uw vader, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat zij vermist zijn. Uw verklaringen over hun verdwijning zijn bovendien op zich weinig geloofwaardig. Zo situeerde u hun verdwijning tijdens uw interview bij de DVZ meermaals ongeveer een maand voor uw vertrek uit Afghanistan (vragenlijst CGVS d.d. 13/2/2020, vraag 3.5; verklaring DVZ, vraag 15A en 17) terwijl u tijdens uw onderhoud bij het CGVS stelde dat u ongeveer vier à vijf dagen na hun verdwijning vertrok (CGVS, p. 21). Geconfronteerd met deze ernstige tegenstrijdigheid kwam u niet verder dan uw laatste verklaringen te herhalen, hetgeen de vastgestelde tegenstrijdigheid uiteraard niet uitklaart (CGVS, p. 22). De reactie van uw familie op de verdwijning van uw vader en uw broer is evenzeer ongeloofwaardig. Niemand van uw familie bracht de autoriteiten – voor dewelke uw vader en broer werkten – op de hoogte van hun verdwijning (CGVS, p. 21). Nochtans zouden zij niet alleen kunnen helpen bij hun opsporing, zij zouden uiteraard ook meer licht kunnen laten schijnen op de omstandigheden voor hun verdwijning en eventuele belangrijke informatie kunnen verschaffen om het risico voor de rest van de familie te kunnen beoordelen. Ook bij de taliban polsten jullie op generlei wijze om meer te weten te komen over de

verdwijning van uw vader en uw broer (CGVS, p. 21). Nochtans mag verwacht worden dat jullie ernstige stappen zouden ondernemen om – eventueel met tussenkomst van ouderen of imams – meer informatie te verkrijgen over hun verdwijning. Jullie klaarblijkelijke desinteresse hierin doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun verdwijning. Hierbij moet tenslotte nog verwezen worden naar de verklaringen die u aflegde tijdens uw allereerste interview met de DVZ na uw aankomst in België: u beweerde toen dat het niet uw oom maar uw vader was die heel uw reis had georganiseerd. Dit is vanzelfsprekend niet mogelijk indien uw vader werkelijk vermist was. Het CGVS kan dan ook niet anders dan tot het besluit komen dat u de werkelijke verblijfplaats en levensomstandigheden van uw vader en van uw broer bewust verborgen tracht te houden voor de Belgische asielinstanties. Nochtans is het van groot belang voor de beoordeling van uw nood aan bescherming om een correct zicht te krijgen op uw werkelijke levensomstandigheden en op het netwerk waarop u zou kunnen rekenen bij terugkeer naar Afghanistan.

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u vanaf uw acht à negen jaar oud tot ongeveer december 2018 à januari 2019 in Bara Sheikhan verbleef, noch aan uw bewering dat uw vader en broer verdwenen, noch aan uw verklaringen omtrent uw levensomstandigheden de jaren voor uw komst naar België.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Bara Sheikhan, gelegen in het district Alingar van de provincie Laghman niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan.

De mogelijke werkzaamheid van uw vader en/of uw broer bij een ontminningsdienst in Afghanistan is op zich niet voldoende om aan te nemen dat u hierdoor een gegronde vrees op vervolging zou hebben. Uit de “UNHCR guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 30 augustus 2018, kan ten eerste worden afgeleid dat de nood aan bescherming van de leden van de Afghaanse overheidsdiensten zelf afhankelijk is van de omstandigheden eigen aan de zaak. Ten tweede kan afgeleid worden dat ook bij familieleden van eventuele risicoprofielen rekening gehouden moet worden met de specifieke omstandigheden. Het loutere gegeven een zoon of broer te zijn van iemand die bij een overheidsdienst werkzaam is, volstaat niet om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U maakt dergelijk onderzoek van de concrete omstandigheden in uw zaak echter geheel onmogelijk door niet de waarheid te vertellen over uw eerdere verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor uw komst naar België. Bovendien maakt u zoals hierboven reeds vermeld geenszins aannemelijk dat uw vader en/of uw broer dit werk deden tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan en kan er hoogstens besloten worden dat uw vader dit werk uitvoerde tot 2006. Aangezien u geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aanhaalde, moet daarbij besloten worden dat u hierdoor nooit een probleem kende van die aard dat het als vervolging of ernstige schade kan beschouwd worden. Het is dan ook niet aannemelijk dat u door deze werkzaamheid vijftien jaar later wel problemen zou ondervinden.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker legt een medisch attest voor waaruit blijkt dat hij met psychologische problemen kampt en stelt ondertussen enkele afspraken te hebben gehad bij een psycholoog. Verzoeker wijst er ook op dat de voogd dit tijdens het gehoor ook expliciet heeft vermeld, met verwijzing naar een spoedopname en dat hij verbleef “in de Wending”, een centrum voor bijzondere jeugdzorg in Antwerpen. Volgens verzoeker blijkt hieruit dat hij een psychisch kwetsbaar persoon waarmee onvoldoende rekening werd gehouden.

De Raad stelt vast dat het medisch attest dat verzoeker voorlegt dateert van 24 juni 2020, zijnde een tweetal maanden voor het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het attest maakt melding van een spoedopname van verzoeker voor een “kinder- en jeugdpsychiatrische crisisinschatting” in het ziekenhuis gezien hij een hevige reactie vertoonde in een nieuw opvangcentrum en dat dit gebaseerd was op het gegeven dat verzoeker niet alleen wilde slapen

in het nieuwe opvangcentrum. De arts stelde vast dat verzoeker rustig was, vriendelijk, niet geagiteerd, coöperatief, alert, goed bij bewustzijn, in tijd, plaats en persoon lijkt te zijn georiënteerd en geen floride psychotische kenmerken vertoont. Voorts werd vastgesteld dat verzoeker bij machte is zijn aandacht te richten en bij het gesprek te houden wanneer hij aangesproken wordt en geen angst of paniek vertoont. Er wordt echter geenszins enige diagnose gesteld; doch geoordeeld dat er vermoedelijk sprake is van een "paniekaanval/psychische decompensatie" op de verandering van opvangcentrum en/of het alleen moeten slapen, hetgeen zou kunnen kaderen binnen mogelijke traumatische gebeurtenissen. Er wordt verder gesteld dat er op grond van de inschatting tijdens het consult weinig argumenten zijn voor een acute kinder- en jeugdpsychiatrische crisis, maar dat hij wel psychische ondersteuning en een goede omkadering(geschikte verblijfplaats) nodig heeft.

Hieruit blijkt dan ook niet dat verzoeker ten tijde van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat een tweetal maanden later plaatvond, met psychische problemen kampte ten gevolge waarvan zijn oordeelsvermogen dermate zou zijn aangetast dat hij niet in staat zou geweest zijn om correcte en volledige verklaringen af te leggen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt inderdaad dat de voogd tijdens het onderhoud verwees naar psychologische problemen van verzoeker, naar de spoedopname en zijn verblijf "in de Wending", maar op geen enkel ogenblik werd gesteld dat verzoeker niet bij machte was een onderhoud te ondergaan en verklaringen omtrent zijn asielrelaas af te leggen. Evenmin verduidelijkt verzoeker in het verzoekschrift welke specifieke punten van het onderhoud zouden beïnvloed zijn door zijn psychologische problemen. Een arts/psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze psychologische problemen werden opgelopen. Ofschoon de arts stelt dat de paniekaanval van verzoeker mogelijks kadert binnen traumatische gebeurtenissen, blijkt dit eerder hypothetisch te zijn en kan dit hoe dan ook geenszins dienen om met volledige zekerheid de exacte feitelijke gebeurtenissen aan de basis van het eventuele trauma te detecteren.

Verzoeker brengt per aanvullende nota een medisch attest van huisarts Kerckhofs bij daterend van 19 februari 2019.

Hierin wordt het volgende vermeld

"Geachte,

Ik ben sinds september 2020 huisarts van (...) en volg hem sindsdien ikv zijn posttraumatische stressstoornis met slaapproblemen, angsten, herbelevingen, overprikkeling en agitatieopstoten. Hij volgt al een geruime tijd begeleiding bij Solentra.

Dit is echter onvoldoende en momenteel zijn we bezig een therapeut te zoeken om te starten met traumatherapie. In tussentijd

wordt hij in onze praktijk opgevolgd en wordt zijn slaapprobleem met medicatie onder controle gehouden. Het is vanzelfsprekend dat dit laatste enkel symptoom is; dat enkel een genezing zal bekomen worden indien (...) gepaste en doorgedreven traumapsychotherapie kan volgen.

Medische problematiek:

• 14/10/2020 posttraumatische stress stoornis

Chronische medicatie:

• Sedistress Sleep filmomh. tabl. 28x 500mg

• Alpraz tabl. (deelb.) 28x 0,5mg

Hopende u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,"

Hieruit blijkt evenmin dat verzoeker ten tijde van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat een tweetal maanden later plaatvond, met psychische problemen kampte ten gevolge waarvan zijn oordeelsvermogen dermate zou zijn aangetast dat hij niet in staat zou geweest zijn om correcte en volledige verklaringen af te leggen. Hoewel er wordt gesteld dat zijn huisarts hem volgt in het kader van zijn posttraumatische stressstoornis met "slaapproblemen, angsten, herbelevingen, overprikkeling en agitatieopstoten", wordt hierin niet gespecificeerd of en door wie deze diagnose werd genomen en op basis waarvan geoordeeld werd dat er effectief sprake is van een posttraumatische stressstoornis.

Verzoeker blijft vervolgens ontkennen dat hij nooit heeft verklaard dat zijn familie in Shab Qadar in Pakistan zou verblijven en stelt dat hij dit tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meermaals heeft aangegeven. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn verklaringen slechts herhaalt doch hiermee doet hij geen afbreuk aan de concrete en pertinente vaststelling van de bestreden beslissing dat hij meermaals melding maakte in eerdere verklaringen van zijn verblijf en woonst in Pakistan, waardoor redelijkerwijs kan worden uitgesloten dat

het hier een vertaal- of schrijffout betrof. Met het argument dat de enveloppe die hij neerlegde aantoonde dat zijn familie zich in Afghanistan bevindt, kan hij niet overtuigen. Verzoeker toont immers niet aan dat de verzender die vermeld wordt op de enveloppe op enigerlei wijze familie van hem is. Evenmin biedt de enveloppe een aanwijzing omtrent verzoekers eigen verblijfplaatsen en leefomstandigheden voor zijn komst naar België.

Verzoeker geeft voorts te kennen dat hij niet verklaarde dat maïs in de zomer geoogst wordt, maar wel op het einde van de zomer. In het verzoekschrift voegt verzoeker hieraan toe dat de maïs geoogst wordt eind augustus/begin september, en dat dit de periode is dat hij Afghanistan ongeveer verliet, hetgeen slechts twee maanden verschilt met de geschatte ruwe berekening van de commissaris-generaal. Verder stelt verzoeker dat hij ook verklaart heeft dat hij vertrok op het ogenblik dat het niet koud, niet warm was met gemiddeld weer en dat hij hier duidelijk einde zomer, begin herfst bedoelde, hetgeen opnieuw overeenkomt met zijn vertrek eind augustus/begin september.

De Raad kan in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker verklaarde in België te zijn aangekomen op 30 september 2019, dat hij ongeveer zeven maanden onderweg was, maar ook dat hij stelde ongeveer zes of zeven maanden na het Suikerfeest te zijn vertrokken dat in 2018 in juni plaatsvond. Hieruit blijkt dat verzoeker moet vertrokken zijn in de periode december 2018 - februari 2019.

De Raad stelt vast dat verzoeker met een dergelijke argumentatie er een zeer ruime interpretatie van zijn eerdere verklaringen op na houdt en deze verklaringen omtrent tijdsgebonden gebeurtenissen (oogsten van maïs) en de weersomstandigheden in het verzoekschrift tracht te verschuiven in de tijd met eigen interpretaties en post factum toevoegingen om vervolgens te komen tot slechts een verschil van 2 maanden met de berekening van de commissaris-generaal. Dit is geen ernstig verweer meer te noemen en derhalve niet bij machte afbreuk te doen aan de gedane vaststellingen.

Het gegeven dat verzoeker vijftien jaar oud was op het moment van vertrek en niet persoonlijk deelnam aan landbouwactiviteiten, kan hier evenmin een ander licht op werpen. Het was bovendien verzoeker zelf die zijn vertrek situeerde aan de hand van de oogst van maïs en bovendien verklaarde hij dat op het moment van zijn vertrek de velden "bijna" klaar waren om te worden geoogst (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14), waardoor zijn vertrek bezwaarlijk in de herfst of zelfs september kan worden gesitueerd, hetgeen verzoeker in het verzoekschrift tracht te laten uitschijnen.

Met het gegeven dat verzoeker er rotsvast van overtuigd is dat Mirwais de directeur was van zowel de lagere als de middelbare school en (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23, 24), doet hij geen afbreuk aan de vaststelling dat volgens informatie aanwezig in het administratief dossier Ghulam Nabi in november 2014 de directeur was van de Sheikh Mohammad Hussein middelbare school.

Wat het bij het verzoekschrift gevoegde schoolrapport betreft, stelt de Raad vast dat dit stuk niet gepaard gaat met een voor eensluidende vertaling in de zin van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006, waardoor het stuk niet in overweging kan worden genomen.

Verzoeker voert verder aan dat hij wel degelijk veel antwoorden gaf over incidenten en personen, stelt dat deze wel "klopten" en citeert een aantal van zijn verklaringen. Met de verwijzing naar zijn verklaringen waaruit zou blijken dat hij wel informatie kan geven over de veiligheidssituatie in Alingar, kan verzoeker geen afbreuk doen aan de concrete en pertinente vaststellingen.

Zo kwam verzoeker na verschillende keren door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wanneer hij bevroegd werd naar opmerkelijke gebeurtenissen in zijn regio, niet verder dan enkele vage voorbeelden te geven van gewelddadige gebeurtenissen vier tot zeven jaar geleden (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10, 17, 20). Wanneer gevraagd wordt naar meer recente gebeurtenissen in zijn regio, stelde verzoeker zelfs dat er niets recenter gebeurde (CGVS, p. 20). Nochtans vonden er volgens de informatie aanwezig in het administratief dossier in Alingar wel degelijk enkele opzienbarende incidenten plaats recenter dan vier tot zeven jaar geleden.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangemerkt is het frappant dat verzoeker gelet op zijn jeugdige leeftijd wel op de hoogte is van incidenten van langere tijd geleden maar niet van deze korter bij zijn vertrek. De argumentatie dat hij nog een kind was die van zijn moeder niet mocht buitenkomen, geen radio of tv thuis en voor wie het ondertussen normaal was dat er incidenten gebeurden, kan dan

ook niet volstaan ter verschoning van zijn onwetendheid omtrent deze recente en markante veiligheidsincidenten in zijn regio.

Waar verzoeker in het verzoekschrift opnieuw voet bij stuk houdt nooit in contact te zijn gekomen met Daesh en dit ook nooit eerder heeft verklaard, gaat hij er opnieuw aan voorbij dat werd vastgesteld dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaf dat hij nooit Daesh heeft gezien in Laghman en zelfs beweert dat Daesh niet in zijn regio aanwezig was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10), terwijl hij bij het allereerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken ook aangaf dat hij Daesh vreesde. Waar verzoeker vervolgens zich ernstige vragen stelt omtrent de omstandigheden en de communicatie van het allereerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en de minderjarigenfiche die hieruit is voortgekomen, gaat hij voorbij aan het bestaan ervan. Met zijn kritiek geeft verzoeker impliciet te kennen dat er tijdens dit allereerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken zaken werden neergepend die hij niet heeft verklaard. De Raad koppelt terug naar het gegeven dat verzoeker evenzeer ontkende in dit interview te hebben aangegeven dat zijn familie in Shab Qadar in Pakistan zou verblijven, terwijl uit de fiche blijkt dat verzoeker tot zeven maal toe melding maakte van deze plaats. De Raad ziet ook niet in en dit wordt evenmin door verzoeker aangetoond op welke wijze er iemand belang zou bij hebben om andere verklaringen te noteren dan degene die verzoeker daadwerkelijk heeft gegeven. Voor zover verzoeker de commissaris-generaal verwijt niet de moeite te hebben genomen om hem te confronteren met deze tegenstrijdigheden, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal hier geenszins toe verplicht is. Het staat verzoeker overigens vrij om in het verzoekschrift een verklaring te geven voor de gedane vaststellingen, doch de Raad stelt vast dat verzoeker niet verder komt dan zich vragen te stellen omtrent de omstandigheden en de communicatie van het allereerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken zonder dit concreet te duiden.

Het verweer dat het allesbehalve evident is om naar de Afghaanse overheid te stappen in een door de taliban gecontroleerd gebied en dat er reeds problemen met de taliban waren omwille van zijn oom die ook een talib was, volstaat niet om de gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Naar eigen zeggen werkten verzoekers vader en broer voor de autoriteiten, waardoor het feit dat zij de werkgever niet eens op de hoogte brachten van hun verdwijning wel degelijk afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Waar verzoeker aangeeft wel degelijk te hebben verklaard dat zijn familie informatie ging inwinnen bij de dorpsoudsten en verschillende mensen in het dorp, stelt de Raad vast dat verzoeker inderdaad verklaarde dat zijn oom bij de ouderen van het dorp is geweest en meer bepaald de malik om te vragen of ze iets te weten gekomen waren, maar dat zij aangeven van niets te weten (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Nochtans mag verwacht worden dat verzoekers familie ernstige stappen zouden ondernemen om – eventueel met tussenkomst van ouderen of imams – meer informatie te verkrijgen over hun verdwijning. Een dergelijke desinteresse en eerder lakse en berustende houding doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun verdwijning.

Waar verzoeker nog wijst op de situatie van Afghanen die terugkeren uit het Westen en die worden geconfronteerd met exclusie, discriminatie en geweld en meent dat hij niet alleen een reëel risico loopt om als jonge Afghaan die een tijd in Europa heeft doorgebracht te worden aanzien als iemand die zijn land en religie heeft verloochend en daardoor een risico loopt op zowel ontvoering als geweld, maar ook dat hij een vrees heeftgedwongen te worden gerekruteerd laat hij na *in concreto* aan te tonen dat zijn verblijf in Europa sinds 2019 van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen en dat hij een risico loopt te zullen worden gerekruteerd door gewapende groeperingen. Door dienaangaande louter te verwijzen naar en te citeren uit algemene rapporten en arresten van de Raad toont verzoeker geen persoonlijke vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op ernstige schade inde zin van de subsidiaire bescherming aan. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

De Raad stelt vast dat verzoeker de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het algemeen verwijt geen rekening te hebben gehouden met zijn leeftijd en meent dat men van een minderjarige die zo een jonge leeftijd had ten tijde van de gebeurtenissen niet dezelfde graad van kennis mag verwachten als van een volwassene. Verzoeker toont echter niet concreet aan op welke wijze zijn leeftijd de gedane vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen. Ook van personen met een jeugdige leeftijd mag worden verwacht dat zij kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, en ook dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen toelichten.

Ook waar verzoeker stelt een aantal bewijsstukken te hebben neergelegd en meent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieraan te weinig waarde hecht en deze te vlot van tafel veegt, doet hij geen afbreuk aan de pertinente en concrete vaststellingen van de bestreden beslissing desbetreffend. Deze blijven dan ook gehandhaafd.

Per aanvullende nota brengt verzoeker nog de taskara van zijn broer bij, het attest van de ontmiijningsdienst in het kader van het werk van zijn vader, een e-mail van de ontmiijningsdienst, foto's van zijn gezin in Laghman en een enveloppe bij. Ter terechtzitting voegt verzoeker hier nog een brief van de school aan toe.

Wat betreft de taskara van verzoekers broer wordt opgemerkt dat verzoeker hiermee diens familieband met zijn broer kan aantonen, maar geen zicht biedt op zijn eigen verblijfplaatsen en levensomstandigheden noch de tewerkstelling van zijn broer en problemen met de taliban.

Wat betreft de stukken inzake het werk van verzoekers vader voor de ontmiijningsdienst wordt opgemerkt dat hieruit blijkt dat verzoekers vader voor deze dienst werkte van 1 februari 1990 tot 1 september 2018.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het gehoor verklaarde dat hij 4 à 5 dagen na de verdwijning van zijn vader en broer vertrok uit Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21) en op de Dienst Vreemdelingenzaken zijn vertrek een maand later dan hun verdwijning situeerde (Vragenlijst, vraag 3.5).

Zoals hoger reeds gesteld, verklaarde verzoeker in België te zijn aangekomen op 30 september 2019, dat hij ongeveer zeven maanden onderweg was, maar ook dat hij stelde ongeveer zes of zeven maanden na het Suikerfeest te zijn vertrokken dat in 2018 in juni plaatsvond. Hieruit blijkt dat verzoeker moet vertrokken zijn in de periode december 2018 - februari 2019. Uit het voorgaande blijkt dan ook dat zijn vader niet meer werkzaam was voor de ontmiijningsdienst op het ogenblik dat hij verdween, niettegenstaande dit de reden was waarop de bedreiging van de taliban was gesteund, en zelfs de reden was dat de taliban naar verzoeker op zoek waren (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, 22), hetgeen verzoekers geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Overigens maken deze documenten geen enkele melding van de problemen met de taliban. Deze documenten bieden evenmin zicht op verzoekers verblijfplaatsen en levensomstandigheden.

Wat betreft de neergelegde foto's wordt opgemerkt dat dergelijke privéfoto's evenmin bij machte zijn inzicht te verschaffen in verzoekers verblijfplaatsen, leefomstandigheden en de problemen met de taliban. De neergelegde enveloppe kan slechts aantonen dat verzoeker post ontving vanuit Laghman, doch zegt evenmin iets over zijn verblijfplaatsen, leefomstandigheden en problemen met de taliban. Hetzelfde geldt voor wat betreft de brief van de school, waaruit slechts de appreciatie voor verzoeker blijkt.

Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn verblijf in Afghanistan aannemelijk te maken, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge het verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Bara Sheikhan in het district Alingar in de provincie Laghman, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale

bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De verwijzing naar de veiligheidssituatie in de provincie Laghman en de provincie Nangarhar, zijn geboortestreek naar eigen zeggen, is gelet op wat voorafgaat niet dienstig.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.7. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF